

jednu pjesmu, u duhu pokore i obraćenja, potom ih predvoditelj slavija pozdravi i uvede u samo pokorničko slavlje. Slijedi molitva i ispit savjesti, obično kroz razmatranje na temelju nekog biblijskog teksta, priču, pjesmu i potom kroz tišinu. Slijedi opća ispovijed grijeha, kajanje, prošnja za oprostjenje, hvalbeni psalam, blagoslov i otpust. Na kraju opet pjesma.

Takav obred pokorničkog bogoslužja može se obaviti, uz stanovite izmjene, uvijek na početku svete mise.

Pohvaljujemo izvanredno dobar odnosno tečan prijevod.

Adalbert Rebić

VII. MEDFAKULTETNI EKUMENSKI SIMPOZIJ, *Skrivnost Crkve in službe v Cerкви*, Ljubljana–Stična, 22–26. septembra 1986. godine. Izdanje Teološka fakulteta u Ljubljani, Ljubljana 1988. 106 stranica. »Skrivnost Crkve in službe v Cerкви« (Otajstvo Crkve i službe u njoj) naslov je zbornika koji donosi radove s VII. međufakultetskog simpozija održanog u Stični od 22. do 26. rujna 1986. godine.

Simpozij je obrađivao pitanje otajstva Crkve i službe u Crkvi. Nekako u isto vrijeme je i biskupska sinoda u Rimu (1987. godine) raspravljala o službi laika u Crkvi. Razumjevanje Crkve je od odlučnog značenja za njezin unutarnji život, za međusobne odnose unutar Crkve kao i za pastoralno angažiranje laika unutar crkvenog života.

Otajstvo Crkve i otajstvo službi u Crkvi obradili su profesori s tri teološka fakulteta (Ljubljana, Zagreb i Beograd) u različitim vidovima. Otajstvo spasa i otajstvo Crkve obrađuje prof. Tomislav Ivančić iz Zagreba (str. 7-11). Kako Katolička Crkva gleda na službe u Crkvi protumačio je prof. Mato Zovkić, iz Sarajeva (11–38), a kako na njih gleda Pravoslavna Crkva protumačio je prof. Dimitrije Kalezić (39–49).

Pojam »ekkklesie« kao zajedništva (grč. koinonia) osvijetlio je prof. Bonaventura Duda, iz Zagreba (50–54). O odnosu službi u Crkvi i tajne euharistije govorio je asistent Radovan Bigović, iz Beograda (55–58), a o otajstvu Crkve i službe u crkvenim zajednicama koje su proizišle iz reformacije govorio je Ludvik Jošar (58–66).

O teološkim temeljima crkvenih službi u novom crkvenom zakoniku crkvenog prava govorio je prof. Ojnik Stanko, iz Maribora (66–69).

Stanko Janežič prikazao je problematiku crkvenih službi u ekumenskom dijalogu (69–84) i to na temelju podataka koje je crpio iz katoličko-anglikanske komisije, katoličko-luteranske mješovite komisije i katoličko-pravoslavnog dijaloga. Iznio je ukratko i svoj pogled u budućnost i to s obzirom na pojedine crkvene zajednice.

Prof. Anton Stres, iz Ljubljane, govorio je o marksističkom i kršćanskom poimanju zajedništva (80–84). Prof. Jerko Fućak osvrnuo se na stanje i iznio neke mogućnosti djelovanja laika u Crkvi (84–100).

Zbornik je zaključen porukom o radu VII. međufakultetskog ekumenskog simpozija u Stični.

Zbornik je izvrstan uvid u sadašnje ekumensko shvaćanje Crkve i službi u Crkvi. Radovi su vrlo zbijeni, kratki i bogati teološkim porukama.

Adalbert Rebić

VITOMIR SLUGIĆ, *Crkva i crkve*. Svjetlo Riječi, Sarajevo 1987, 70 stranica.

Knjiga ima dva dijela. U prvom pisac opisuje unutrašnju povezanost Crkve s Bogom u njezinu postanku i povijesnom poslanju, njezinu utemeljenost na Isusu Kristu i njezin besmrtni život u Duhu Svetom i po njemu. U drugom dijelu pokazuje kako se ta unutrašnja bit i narav izražavaju u vanjskim oblicima, u različitim kulturama i sustavima života i mišljenja.

Pisac promatra Crkvu u njezinoj razjedinjenosti. I takav način postojanja Crkve u njezinu povijesnom hodu nije zapreka tokovima milosti Božje.

Knjiga ima svega 70 stranica. Ilustrirao ju je izvornim crtežima poznati likovni umjetnik iz Zagreba Hrvoje Šercar.

Adalbert Rebić